

Sant Jaume de Tivissa

L'Església Arxiprestal de Sant Jaume de Tivissa, declarada **bé cultural d'interès nacional (BCIN)** l'any 2014, és un magnífic temple on s'hi observen els estils gòtic fosc influït pel romànic, renaixentista i neoclàssic a la capella del Roser.

El més curiós i peculiar és la construcció al segle XIX de l'església nova al voltant de la vella. La paralització de les obres permet gaudir de vistes inèdites d'una església dins de l'altra.

La Iglesia Arciprestal de San Jaume, declarada bien cultural de interés nacional (BCIN) el año 2014, es un magnífico templo donde se observan los estilos gótico oscuro influido por el románico, renacentista y neoclásico en la capilla del Roser.

Lo más curioso y peculiar es la construcción al siglo XIX de la iglesia nueva alrededor de la antigua. La paralización de las obras permite disfrutar de unas vistas inéditas de una iglesia dentro de otra.

Ajuntament
de Tivissa

Generalitat
de Catalunya

VIURE al
POBLE

Unión Europea
Fons Europeu
de Desenvolupament Regional
“Una manera de fer Europa”

C/ Foig, 3 · 43746 Tivissa
977 417 551 · 977 417 316

info@turismetivissa.com
www.turismetivissa.com

“El més curiós i peculiar és veure una església dins de l'altra”

“Lo más curioso y peculiar es ver una iglesia dentro de otra”

El conjunt de l'església de Sant Jaume es construeix en tres etapes. A partir del segle XIII s'inicia l'església gòtica que donava forma semicircular a l'edifici, darrere del presbiteri.

Entre els segles XVI i XVII el mossèn Jaume Amigó acaba la nau gòtica, construeix el cor al peu de la nau, les capelles laterals, les dues portades i el campanar, seguint una traça renaixentista.

Al costat esquerre de la nau i sobrepassant el límit de la muralla medieval, Josep Ribera basteix al segon terç del segle XVIII la capella del Roser.

L'any 1859 el rector Pere Rius inicia la construcció d'una nova església superposada a l'existent. Sobre les voltes del vell temple se'n construïren unes de noves més altes que cobreixen tota l'església vella, de manera que una queda dins de l'altra, fet que fa únic aquest magnífic temple.

El conjunto de la iglesia de San Jaumé se construye en tres etapas. A partir del siglo XIII se inicia la iglesia gótica que daba forma semicircular al edificio, detrás del presbiterio.

Entre los siglos XVI y XVII el cura Jaume Amigó termina la nave gótica, construye el coro al pie de la nave, las capillas laterales, las dos portadas y el campanario, siguiendo un trazo renacentista.

Al lado izquierdo de la nave y sobre pasando los límites de la muralla medieval, Josep Ribera construye en el segundo tercio del siglo XVIII la capilla del Roser.

El año 1859 el rector Pere Rius inicio la construcción de una nueva iglesia superpuesta a la existente. Sobre las vueltas del viejo templo se construyeron unas nuevas más altas que cubren toda la iglesia vieja, por lo que una queda dentro de la otra, hecho que hace único éste magnífico templo.

1

Plaça de la Baranova

La plaça de la Baranova, és l'espai més representatiu de la vila, situat al costat de l'església.

És la plaça més gran del poble, **un balcó privilegiat**, mirador de les comarques de la Ribera d'Ebre, la Terra Alta i el Priorat, on s'observen les muntanyes de Prades, la Serra de Montsant, passant per Pàndols i Cavalls, els Ports i la Serra de Cardó.

“Un balcó privilegiat, mirador de les comarques de la Ribera d'Ebre, la Terra Alta i el Priorat”

“Un balcón privilegiado, mirador de las comarcas de la Ribera de Ebro, la Terra Alta y el Priorat”

